

ГЛАВА ДЕВЯТА.

За увеличителны и умалителны имена.

(Dell' accrescimento e della Diminuzione
dei nomi).

71. — Италіянскій языкъ отъ тѣхъ странъ има особно свойство. Увеличителны сло҃гове сѣ: *one* и *ona* катѡ: *raggazzone* момче, *raggazzona* мома; — *grasso* дебелъ, *grassane* (мѣжскій) *grassona* (женскій) много дебелъ.

Такыва сѣ сѣтне, *accio* и *accia*, *astro* и *astra*, кои-то сѣ употрѣблявать за укоръ или за долень разумъ; катѡ: *poeta* — *poelastro* поетаръ; *casa* кѣща — *casaccia* кѣщурѣ; *giovinaastro* момчѣря и пр.

72. — Умалителни сло҃гове сѣ: *ino* — *ina*, *etto* — *etta*, *ello* — *ella*, кои-то показвать хубость или галеніе, на прѣдмѣты катѡ: *pie* — *pie* — *dino* краче; *povero* сирѡмахъ — *poveretto* сирѡмахче и пр.

Тука сѣ брѡять оше *uccio* и *uzzo*, кои-то давать долень разумъ, катѡ: *capelluccio* сѣдрана шапка, *medicuzzo* лошъ лѣкаръ (быларъ шарлатанинъ) и пр.

73. — Най-сѣтнѣ има едно друго окончаніе въ сѣще-то врѣмя и умалително и укорително: такыва сѣ: *igno* *iccio* (мѣжскій) и *igna* *iccia* (женскій) родъ; катѡ: *rossigno* или *russiccio* долень червенъ шаръ: *rosigna* или *rossiccia* въ женскій родъ и пр.